

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Gottlieb Christophori Harles Anthologia Graeca Poetica

Harless, Adolf Gottlieb Christoph

Baruthi, MDCCXCII.

VD18 13527622

Idyllivm I.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18225

Μ Ο Σ Χ Ο Υ

Ἔρως δραπέτης.

Amor fugitiuus.

Ἐιδύλλιον α.

Ἄ Κύπρις τὸν Ἔρωτα τὸν ὑέα μακρὸν ἐβώ-
σει.

I

Ἐἰ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα,
Δραπετίδας ἐμός ἐσιν· ὁ μανυτὰς γέρας ἔξει.
Μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος· ἦν δ' ἀγά-
γης νιν,

Ἵου

*) Hoc carmen melitissimum *Politianus* in versus lati-
nos adeo feliciter et egregie transtulisse dicitur, ut nihil
elegantius, nihil suavius fingi et excogitari posset. v.
Longopetraeus in obseruat. ad hunc poetam pag. 403. edit.
Schnebelii, qui illius Francogallicam interpretationem
notasque suae editioni addidit. In *Manso*. exemplo est
Idyll. VI.

v. 3. γέρας. Hoc indicii praemium, μῆνυτρον: sicuti al-
terum, quod inuentori pro rei amissae restitutione ex-
hibebatur, εὐστρον dictum est. Morem, quo veteres
rei amissae per licitorem aut viatorem, praeconium fa-
cere solebant, ex *Petronii* satyr. pag. 349. edit. *Hadr.* et
Apuleii Miles. libr. VI. (qui locus huc adprime quadrat,) docet
Longopetr. in not. ad h. locum. adde, quae adscri-
psi in ed. mea *Bionis* et *Moschi*.

v. 4. Hanc *Moschi* sententiam multi poetae imitati fe-
liciter expresserunt. *Longopetr.* ad h. l. componit Prolo-
gum *Tassi* Amyntae. Ella mi segue Dar promettendo à
chi m' insegna à lei etc. eiusdem *Tassi*, qui in poematio,
amor fugitiuus, Venerem loquentem facit: Ditemi ov'
è il mio figlio? Chi di voi me l'insegna, Vò, che per
guiderdone Da queste labbra prenda Un bacio quanto
posso Condirlo più suaue; Ma chi m'l riconduce Dal vo-

L

5 Ὅν γυμνὸν τὸ Φίλαμα, τὸ δ' ὦ ξένε καὶ πλέον
ἐξεῖς.

Ἔσι δ' ὁ παῖς περίσαμος· ἐν ἑικοσι πᾶσι μά-
θοις νιν.

Χρῶτα μὲν ἔ' λευκὸς, πυρὶ δ' ἔικελος· ὄμματα
δ' αὐτῷ

Δριμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, αἰδὺ
λάλημα.

Ὅν

Ionario esiglio, Altro premio n' attenda, Di cui non
può maggiore Darli la mia potenza, Se ben in don le
desse Tutto 'l regno d'Amore. At quis non sentit, bre-
uitatem Moschi longe suaviorem esse, luxurie et loquaci-
tate Tassi? Plura loca excitat Longopetr. quae quominus
describam, angustiae spatii prohibent. Menagium in
notis ad Amyntam plura contulisse, idem ille perhibet.

v. 6. ἐν ἑικοσι πᾶσι. Pari modo *Callimach.* H. in Cere-
rem v. 48. ἥσθις μυρία πάντα. *Vulcan.* Heinsii emendatio-
nem παισὶ bene refutabat ad h. l. *Longopetraeus*, et vul-
garem lectionem interpretatur, inter viginti omnino, in-
ter omnes omnino. conf. quoque de usu huius vocabuli πᾶ-
ντες, πάντα *Clark* ad Hom. *Iliad.* ἦ. 161. σ', 347. τ', 247.
et saepius.

v. 7. Confer *Statium* I. Silu. 2. 61. sq. — *Longopetr.*
elegans Meleagri epigramma, quod imaginem Amoris
aeque suauiter et ingeniose, ac Moschus exprimit, notis
suis inseruit, quod lector cum nostro componet. adde
Musaeum. v. 40. 41. *Anacr.* od. 64. *Raphael* Cupidini
eundem dedit colorem. vide *Richardson* apud *Klotz* über
den Nutzen v. Gebrauch alt. geschnitt. Steine pag. 170.

v. 8. vid. *Anacr.* 28. 18. et quae ad h. l. supra adno-
tauimus: *Anacr.* 29. 12. *Theocrito*, Id. 23. 12. sunt κῶ-
ραι δαινὸν βλέπεσαι, et *Herodian.* I. c. 7. ὀφθαλμῶν πυρ-
δεῖς βολὰς adpellauit oculos, qui a Moscho ὄμματα vo-
cantur φλογόεντα. conf. *Anthol.* VII. 16.

Οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται, ὥς μέλι,
Φωνά·

Ἦν δὲ χολᾶ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος, ἡπεροπεντάς, 10
Οὐδὲν ἀλαθέων· δόλιον βρέφος, ἄγρια
παίσδει.

Ἐυπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ
πρόσωπον.

Μικκύλα μὲν τήνω τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ
βάλλει·

Βάλλει κ' εἰς Ἀχέροντα καὶ εἰς αἰδέω βασιλῆα,
Γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δὲ οἱ ἐμπεπύκασα. 15
Καὶ πτερόεις, ὥς ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοις ἐπ'
ἄλλοις,

L 2

Ἀνέ-

v. 9. Hinc periurium amantium veteribus leue vanumque videbatur. supra Bion VII. 5. sq. *Aristaenet.* II. epist. 20. *Tibull.* I. el. 4. v. 17. alique apud *Schwebelium*.

v. 10. *Stobaeus* legit ἐν δὲ χολᾶ, vnde *Valck.* coniicit, ἐν δὲ χολᾶ, νόος etc.

v. 11. *Moschus* forte ante oculos habuit odam III. *Anacreontis*; praecipue vers. 29. vbi vide *Barnes*. De παίσδει vide ad Bion. I. 18.

v. 12. *Caput pulcris cincinnis instructum.*

v. 13. Μικκύλα. v. indicem, μικρός. In hoc vero idyllio frequenter et suauiter vtitur *Moschus* diminutivis, vt mox χερύδρια *Händgen*.

v. 14. Pluto enim amore captus rapuit *Proserpinam*. v. 15. *Ursin.* *Valck.* κῆς suspicatur *Brunck*.

v. 15. ἐμπεπυκ. obtenta est. Eadem significatione, qua *Athenaeus* libr. XI. βωμὸν ἀνδρῶν πάντῃ πεπύκασα. *Vulcan.*

v. 16. *Stobaeus* et aliquot codd. pro vulgato ὅσον legunt ὥς ὄρνις ἐφ. ἄλλον ἐπ' ἄλλω. et *Valcken.* suspicatur ἄλλον ἐπ' ἄλλω, coll. *Theocr.* I. 36. 37. Hercules, quin ferae brutaque ab Amore subacta et domita, in monumentis veterum apud *Montfaucon*, aliosque reperiuntur. Alatus autem Cupido fingitur propter agilitatem et leui-

Ἀνέρας ἤδη γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κά-
θηται.

Τόξον ἔχει μάλα βαιὸν, ὑπὲρ τόξω δὲ βέ-
λεμνον·

Τυτθὸν ἐοὶ τὸ βέλεμνον. ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι
φορεῖται·

20 Καὶ χρύσεον περὶ νῶτα Φαρέτριον, ἔνδοθι δ'
ἐντὶ

Τοὶ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς ποικίλῃ κῆμὲ τι-
τρώσκει.

Πάντα μὲν ἄγρια, πάντα· πολὺ πλεῖον δὲ
οἱ αὐτῷ

Βασιὰ λαμπρὰς ἐοῖσα, τὸν Ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει.

Ἦν τύγ' ἔλῃς τῆνον, δάσας ἄγε, μηδ' ἐλεήσῃς·
Κῆν

tatem amantium. conf. elegantem descriptionem Longi in
Pastor. II. p. 33. sq. et Mollii notas pag. 40. sq. 44.

v. 17. *Apuleius* libr. IV. *Metam.* de Cupidine: Qui
pennis volitans super aethera, cuncta fatigat, Flammaque
et ferro singula debilitat: Quem tremuit ipse Iouis, quo nu-
mina terrificantur, Fluminaque horrescunt et Stygiae tene-
brae. Hunc et alia plura loca contulit *Rittershus.* ad
Oppian. Cyn. 410. de vi et potestate Amoris multa di-
sputans. — Κάθηται, *Anacreont.* XIII. vers. 17. imita-
tus videtur *Moschus.*

v. 19. τυτθόν, voc. poet. pro communi μικρόν. v.
Schol. ad *Theocrit.* I. 45. *Porti* Dictionar. doric. sub h.
v. de re confer *Klotz* Ueber den Nutzen und Gebrauch
der alten geschn. Steine. pag. 209. 210.

v. 21. Cupidinis tela acuta in amore celebrantur. vi-
de *Ouid.* *Metam.* V. 381. *Theocr.* XXIII. 4. 5. XIX. 8.
Valiken. ad *Euripid.* *Hippol.* p. 225.

v. 23. Apollinis amores sunt valde celebrati a poetis;
nam Ἄλιος est h. l. *Phoebus.*

v. 24. Ἦν τύγε ἔλῃς τῆνον (dor. pro ἐκεῖνον) tu vero si
eum ceperis,

Κῆν ποτ' ἴδης κλαίοντα, Φυλάσσεο, μή σε
 πλανήσῃ· 25
 Κῆν γελάῃ, τύ νιν ἔλκε· καί, ἦν ἐθέλῃ σε
 Φιλᾶσαι,
 Φεῦγε· κακὸν τὸ Φίλαμα, τὰ χεῖλεα Φάρμα-
 κον ἐντί.
 Ἦν δὲ λέγῃ, λαβὲ τᾶντα, χαρίζομαι, ὅσσα
 μοι ὅπλα,
 Μήτι· θίγῃς· πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάν-
 τα βέβαπται.

L 3

Εὐρώ-

v. 27. Sic festiue quoque Daphnis de Chloes osculo apud Longum Pastor. I. pag. 17. Ἄρα Φαρμάκων ἐγεύσατο χλόη μέδασά με φιλεῖν: et p. 26. Ἀλλὰ φιλεῖν μὲν δέδοται, δάκνει τὸ Φίλαμα τὴν καρδίαν, καὶ ὥσπερ τὸ νέον μέλι, μαινέσθαι ποιεῖ. Schwebel. conf. Virg. I. Aen. 691. Chari-ton. p. 24. tom. I. Τὸ φίλημα, κατὰ πρὸς εἰς τὰ σπλάγ-
 χνα κατεδύετο; ad quem locum vide Dorville pag. 203. tom. II. qui multis exemplis docet, iaculo vel sagittae et veneno comparari vim amoris, et ea omnia, quae amo-
 rem excitant, adspēctum, tactum, osculum: adde Lon-
 gopetr. obseruat. Propert. II. 9. 19. Intactos isto satius ten-
 tare veneno. Valeken. probat, quod Is. Vossius e MS. enotauit, τὰ χεῖλεα Φαρμάκοντα.

v. 28. confer Anacreont. od. 14.

v. 29. μή τυ θίγῃς malim cum Valck. et Brunckia. De Cupidinis armis alii quoque poetae ita cecinerunt. Schwebel. excitat Musaeum v. 41. Apollon. Argon. III. vers. 287. Heskin. comparat Horat. libr. II, od. 8. v. 14. et Klotzius ad Tyrtacum pag. 113. Alciph. I. 19. Drakenb. ad Sil. XI. 398. In Anthol. III. 470. Γυμνὸς ἔρως διὰ τῷτο γελά καὶ μέλιχός ἐστιν, ὅν γὰρ ἔχει τόξον καὶ πυροεντὴ βέλη. Carmen Meleagri, εἰ μὴ τόξον ἔρως, μηδὲ πτερὰ, μηδὲ Φαρέτραν Μηδὲ πυριβλήτης εἶχε πόθων ἀκίδας, in quo epigrammate Klotzio displicet πυριβλήτης. quare coniecī, forte legendum esse πυριπνέυτης, vt Musaeus v. 88, οἷς ἔς

Ἑυρώπη *).

Ἐιδύλλιον β.

Ἰ Ἑυρώπη ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκύν ἦκεν ὄνειρον,
 Νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἔσταται, ἐγγύθι
 δ' ἦως,
 Ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν
 ἐφίζων,

Αὐσι-

πυριπνέους habet. Confer *Kypke* obs. in N. T. II. p. 303. 304. ad Ephes. VI. 16. *Moll.* ad Longi Pastoral. pag. 47. *Wettstein* ad Matth. III. 11.

*) Theocrito hoc idyllion olim adscribebatur, sed praeter alia testimonia codex manuscriptus Augustanae bibliothecae hoc Moscho tribuit. vid. *Vrsinus* et *Schwebel* ad hunc locum. De oeconomia, virtutibus et vitiis huius idyllii in singulari prolusione egi: adde, quae cl. *Manfo* de hoc idyll. disputat.

v. 1. Europa, Agenoris et Telephaesae, vel secundum alios Phoenicis atque Argiopes filia, tanta fuisse dicitur pulcritudine, ut Iupiter ipsius amore corripere-
 retur. conf. *Anacreon.* od. 35. *Palaeophat.* de incredib. c. 16. *Ouid.* II. Metam. fab. 13, ibique longam Burmanni notam, et *Guis* litterarische Briefe etc. tom. II. pag. 179. 180.

v. 2. λάχος. *Hesych.* μέρος. Nox in quatuor diuisa fuit partes, a Graecis φυλακαίς, a Romanis, Vigiliis, dictas; conf. *Heins.* ad Sil. Ital. VII. v. 155. Antiquissimis autem temporibus, apud Graecos nox tantum in tres vigilias diuidebatur, (vid. *Bosius* et *Heusinger* ad *Cornel. Nep.* XVIII. 9. §. 3.) quarum quaelibet quatuor horas continebat, et secundum hanc diuisionem explicat nostrum locum *Drakenb.* ad Sil. Ital. III. v. 89, quem vide. adde *Schwebel* ad h. l.

v. 3. Conf. *Homer.* Odyss. v. 85. ibique *Clark.* Odyss. ψ, 342. ibique *Clark*, quem nec noster locus fugit, *Orphei* H. in Somn. v. 3—6.